

Άρειος Πάγος 652/1983,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΛΓ' 1983 σελ. 908

Περίληψη: "Αναιρείται η προσβαλλομένη καταδικαστική απόφασις επί ανθρωποκτονία εξ αμελείας δι' έλλειψιν αιτιολογίας, διότι δεν αναφέρεται, εάν ο αναιρεσείων ήτο εργοδότης (ή εκπρόσωπος αυτού) του τραυματισθέντος θανασίμως εργάτου, ούτε εάν ήτο άλλως υπόχρεως έναντι τούτου προς λήψιν προστατευτικών μέτρων προς αποτροπήν της πτώσεως του παθόντος, μη αρκούσης απλώς της αναφοράς της ιδιότητος του αναιρεσειόντος ως επιβλέποντος μηχανικού της οικοδομής".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος: Α. ΣΤΑΣΙΝΟΣ

Εισηγητής ο αρεοπαίτης: Γ. ΙΣΑΑΚΙΔΗΣ

Δικηγόρος Δ. Μπαγιώργας

Επειδή, κατ' άρθρον 302 του Π.Κ., ο εξ αμελείας επιφέρων τον θάνατον ετέρου τιμωρείται διά φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών. Κατά δε το άρθρον 1 του Π.Δ. 447/9-17/7/1975 "περί ασφαλείας των εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις ασχολουμένων μισθωτών", δι' άρθρου 31 § 2, του οποίου κατηργήθη το από 17-2/19.4.1956 Β. Δ/γμα "περί ασφαλείας των εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις ασχολουμένων μισθωτών", δι' άρθρου 31 § 2 του οποίου κατηργήθη το από 17.2/19.4.1956 Β. Δ/γμα "περί ασφαλείας των εν ταις οικοδομικαίς εργασίαις ασχολουμένων εργατών και τεχνιτών", επί εργασιών ανεγέρσεως, κατεδαφίσεως, επισκευής, διακοσμήσεως, χρωματισμού οικοδομών, ως και των εν αυταίς εκτελουμένων πάσης φύσεως μεταλλικών μηχανουργικών, μηχανολογικών και ηλεκτρολογικών εργασιών, ο εργοδότης και ο εκπρόσωπος αυτού υποχέουονται εις την τήρησιν των διατάξεων του παρόντος προς αποφυγήν ατυχημάτων των παρ' αυταίς εργαζομένων μισθωτών και παντός τρίτου. Εν προκειμένω, ως προκύπτει εκ του αιτιολογικού, συμπληρουμένου διά του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, δι' ης κατεδικάσθη ο αναιρεσείων επί ανθρωποκτονία εξ αμελείας του Β.Μ., το εκδόν ταύτην Τριμελές Εφετείον Λαρίσης εδέχθη ως προκύψαντα εκ της αποδεικτικής διαδικασίας, κατά την περί πραγμάτων ανέλεγκτον κρίσιν του, τα κάτωθι: Οι κατηγορούμενοι τυγχάνοντες ο μεν πρώτος Χ.Τ. (ήδη αναιρεσείων) επιβλέπων μηχανικός, ο δε δεύτερος Ε.Μ., εργολάβος οικοδομών και κατασκευαστής της εν Τρικάλαις και επί της οδού Ι.Α. αριθ. 5 ανεγειρομένης πολυώροφου οικοδομής, κατά την 10 Σεπτεμβρίου 1979, λόγω μη καταβολής της εν ταις συναλλαγαίς απαιτουμένης επιμελείας την οποίαν εν όψει της εμπειρίας, των γνώσεων και ικανοτήτων των ηδύναντο να καταβάλλουν ούτοι, παρέλειψαν να μεριμνήσουν διά την κάλυψιν διά σανιδώσεων των επί του κλιμακοστασίου της εν λόγω οικοδομής υπαρχόντων ανοιγμάτων (παραθύρων) προς τον φωταγωγόν, καίτοι εγνώριζον ότι τούτο ήτο επικίνδυνον διά τους επί των ορόφων εργαζομένους τεχνίτας και ούτω κατά την ανωτέρω χρονολογίαν ο εν τω Β' ορόφω της οικοδομής ταύτης εργαζόμενος εργάτης Β.Μ., ενώ ησχολείτο με την συλλογήν της εκεί οικοδομικής ξυλείας εις τον εγγύς του κλιμακοστασίου χώρον, απωλέσας την ισορροπίαν του κατέπεσεν εκ του διαστάσεων 1Χ1, 1/2 μέτρων ανοίγματος του κλιμακοστασίου εις τον συνεχόμενον ακάλυπτον χώρον του φωταγωγού, με συνέπειαν να τραυματισθή εις την κεφαλήν και να αποθάνη μετ' ολίγον εκ των τραυμάτων τούτων. Ούτως όμως δεν αναφέρεται εν τη αποφάσει αν ο αναιρεσείων κατά την προμνησθείσαν διάταξιν ήτο εργοδότης ή εκπρόσωπος αυτού του ως άνω τραυματισθέντος θανασίμως εργάτου, ούτε αν ήτο άλλως πως υπόχρεως έναντι τούτου, ώστε να ανακύπη υποχρέωσίς του προς κάλυψιν διά σανιδώσεων των επί του κλιμακοστασίου της ρηθείσης οικοδομής υπαρχόντων ανοιγμάτων και αποτροπήν ούτω της εντός αυτών πτώσεως των απασχολουμένων εις τους ορόφους εργατών, εν οίς και ο παθών, μη αρκούσης προς τούτο απλώς της αναφοράς της ιδιότητος του αναιρεσειόντος ως επιβλέποντος μηχανικού της οικοδομής. Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφασις, στερείται της υπό των διατάξεων των άρθρων 93 § 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ απαιτουμένης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και δέον κατ' άρθρον 510 § 1 στοιχ. Δ' του ιδίου Κώδικος να αναιρεθί κατά παραδοχήν του τοιαύτην έννοιαν έχοντος δευτέρου λόγου αναιρέσεως του κυρίου δικογράφου, παραπεμφθή δε η υπόθεσις ως προς την καταδικαστικήν διά τον αναιρεσειόντα διάταξιν αυτής κατ' άρθρον 519 του αυτού κώδικος προς νέαν συζήτησιν εις το δικάσαν Εφετείον, εφικτής ούσης της συνθέσεώς του εξ άλλων δικαστών, εκτός των πρότερον δικασάντων.